

8 DE MARÇ DE 2017, DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

"FEMINITZANT EL MÓN LOCAL"

Avui, 8 de març de 2017 necessitem recordar que les dones continuem movent el món i necessitem més que mai els feminismes com a motor de canvi. Així ho van fer, a principis del segle XX, les obreres de la fàbrica tèxtil Cotton a New York reclamant igualtat de sou i millors condicions laborals. Avui, ja al segle XXI, ens adonem que les dones del nostre país cobren un 25% menys que els homes, ocupen la majoria dels contractes a temps parcial i dediquen el triple d'hores que els homes a les tasques no remunerades de la llar. Com s'ha dit molts cops, la pobresa té nom de dona.

Les dones som la meitat de la població. Som i hem sigut agents actives en la construcció de la societat i no ens podem pas conformar a que la nostres vides siguin tan sols un capítol al final dels llibres o que ni en formem part.

Per això, avui i tots els dies de l'any reivindiquem el dret a decidir-ho tot: el nostre projecte vital, la nostra educació, la nostra sexualitat, quin ús fem del temps lliure, en definitiva el nostre present i futur.

Les nostres vides, com a dones, han estat sempre envoltades per les obligacions, els deures i l'obediència. Per això, reivindiquem una societat lliure d'opressions i de violències, perquè volem viure vides en llibertat amb els nostres cossos, ments i ànimes. Cal denunciar que les violències són responsabilitat de qui les permet, les legitima i les exerceix, i per això cal reclamar als Governos que facin polítiques que garanteixin una vida plena i igualitària per a les dones.

I com vivim en un món globalitzat, no ens podem oblidar els centenars de conflictes armats que hi ha arreu del món, generant una brutal violència sobre els cossos de les dones com a "armes de guerra". Una d'aquestes conseqüències són les milers de persones refugiades que es concentren a les fronteres i murs de Grècia, Turquia, Líbia, Jordània i d'altres països més. Moltes d'elles són dones amb fills i filles que busquen ser acollides i el que es troben són noves victimitzacions, oblidades i violentades en els territoris que haurien de ser d'acollida. Volem pobles i ciutats refugi, perquè casa nostra és també casa vostra.

Des del món municipal portem més de 25 anys treballant per recuperar el llegat de les nostres àvies, per millorar la vida de les nostres mares i reconèixer tot el seu treball, i, sobretot, per facilitar el camí de les nostres filles, intentant remoure els obstacles que es trobaran pel camí i teixint xarxes de justícia i oportunitats per a elles.

Avui, 8 de març, cal recuperar el fil violeta de la nostra història i recordem que van ser les entitats de dones del nostre país que van posar la igualtat de gènere en l'agenda política, amb les polítiques de salut sexual i reproductiva i els serveis d'atenció a les dones que patien violència masclista. Per això, avui també reivindiquem aquesta xarxa d'entitats de dones com agents imprescindibles per garantir els nostres drets socials i polítics.

Apostem doncs, des de totes les institucions, des dels agents econòmics i socials, i des de la societat civil per avançar cap a una societat igualitària, en la que dones i homes participem en igualtat de condicions en totes les decisions que ens afecten, posant la vida al centre de les prioritats i repartir-nos els temps i els treballs, per tal que tots i totes puguem participar de la vida pública.

Comprometem-nos, doncs, i avancem des de la complicitat cap a la construcció de ciutats i pobles més justos i solidaris.